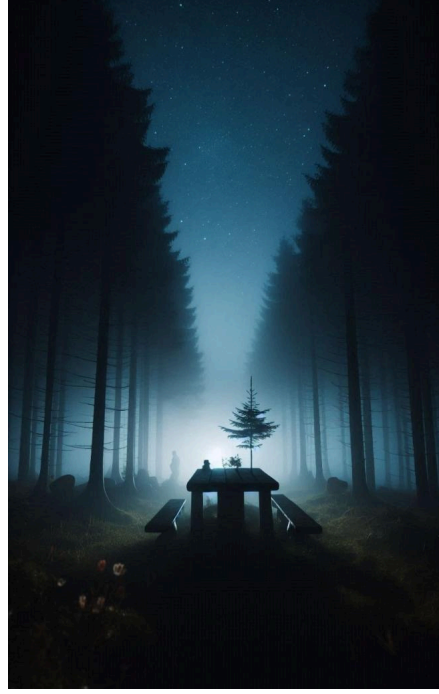

Meftunlar Sofrası

– HüseyinBERFE · 05 Mayıs 2025

Bir seyriâlem gibi indi gece,
Göğün belirsiz eşîğinden süzöldü zamanın unutulmuş sesi.

Yıldızlar, rükûda duran suretler gibi

Sessizce eğildi göğsüme.

Ben,
Bir nâ-kâm rüyanın kıyısında oturuyorum,

Dilimde kelâm yok,

Ama içimde kırk yüzyılın yankısı var,

Her biri mağrur bir suskunlukla dolu.

Şu müşevveş düşünceler içinde

Aklım bir sâni-i zill gibi dolaşıyor gölgemi,

Bazen ben miyim ben olan

Yoksa yalnızca kendime düşen bir efkâr-ı sergerdan mıyım?

Bir vâveylâ gibi yankılanıyor içimde geçmiş,

Her hatıra bir sürûr-ı hazîn.

Ne tam acı, ne tam sevinç.

İkisinin arası,

İnsanın en çok içini yakan yer.

İnançlarıma örülmüş duvarlar var,

Taşları müheyyiç,

Harcı sâkit.

Ve ben o duvarlara her gece

başımı yaslıyorum,

Duvar konuşmuyor,

Ama ben, çok şey duyuyorum.

Bir firâk sofrası kurdum içimde,

Konuklarım:

Unutulmuş ihtimaller,

Ve adı konmamış özlemler.

Hepsi aynı çataldan

Aynı boşluktan tadıyorlar.

Gözlerimi kapadım:

Bir tefekkür târîhi başladı ruhumda,

Yeni bir takvimde yaşamıyorum artık ben,

Zamanı içimde gömenlerdenim.

Yarınlar?

Belki gelirler,

Ama içimdeki bu kendiyle hemhal adam,

Her gün biraz daha

Kendi yokluğuna alışıyor.

05.05.2025

Kelime anlamları:

* Seyriâlem: Dünyayı gezip görme, içsel ya da dışsal yolculuk.

* Nâ-kâm: Emeline ulaşamamış, yarım kalmış.

* Mağrur: Gururlu, kendini yüce gören.

* Müşevveş: Karışık, düzensiz, dağınık.

* Sâni-i zill: Gölgesinin suretini üreten hayal, ikinci bir varlık gibi.

* Efkâr-ı sergerdan: Başboş, yönsüz düşünceler, dalgınlıklar.

* Vâveylâ: Feryat, haykırış.

* Sürûr-ı hazîn: Hüzünlü sevinç, buruk mutluluk.

- * Müheyyiç: Tahrik edici, duyguları harekete geçiren.
- * Sâkit: Sessiz, suskun.
- * Firâk: Ayrılık, yitirme hali.
- * Tefekkür târîhi: Derin düşüncenin zaman çizelgesi, zihinsel kronoloji.
- * Hemhal olmak: Bir duyguyla iç içe geçmek, kaynaşmak.